

prima instanță M. Negru
instanța de apel N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi
Judecătorii Ion Druță, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Mocan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Mocan împotriva Băncii comerciale „FinComBank” societate pe acțiuni cu privire la constatarea violării dreptului la respectarea vieții private și de familie și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Mocan, admis apelul declarat de Banca comercială „FinComBank” societate pe acțiuni, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2014, Igor Mocan a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „FinComBank” SA cu privire la constatarea violării dreptului la respectarea vieții private și de familie și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 20 mai 2013 a depus la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o petiție privind legalitatea acțiunilor de dezvăluire, de către entitate, a datelor cu caracter personal deținute. La adresare a anexat lista persoanelor care au dreptul să participe la adunarea ordinară anuală a acționarilor din 20 aprilie 2012 și un ordin de încasare a numerarului nr. 35641 pentru furnizarea informației.

Prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 20 septembrie 2013, a fost constatat faptul încălcării de către BC „FinComBank” SA a prevederilor art. 23 alin. (1), art. 29 alin. (1) și art. 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, BC „FinComBank” SA a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției

prevăzute de art. 74¹ alin. (2) Cod contravențional, procesul fiind încetat pe motivul expirării termenului de prescripție.

Prin urmare, invocă reclamantul că BC „FinComBank” SA deține și poate folosi în orice moment date cu privire la viața sa privată, și anume: lista clienților (deținători nominali care au dreptul să participe la adunarea acționarilor din 20 aprilie 2012, data de evidență a listei 09 martie 2012 și modificările întocmite la 09 martie 2012), tipul și denumirea persoanei înregistrate, documentul de identitate, adresa poștală a deținătorului valorilor mobiliare, numărul de valori mobiliare, fapt prin care i se încalcă dreptul la viața privată, garantat de art. 8 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și de legislația națională.

Astfel, solicită reclamantul Igor Mocan încasarea din contul BC „FinComBank” SA în beneficiul său a sumei de 25000 unități convenționale cu titlu de prejudiciu moral.

Ulterior, prin cererea de completare a acțiunii din 04 septembrie 2014 reclamantul a solicitat constatarea faptului încălcării drepturilor sale la respectarea vieții private și de familie așa cum este recunoscut și garantat la art. 8 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, a fost constatat faptul încălcării dreptului lui Igor Mocan la respectarea vieții private și de familie, drept garantat de art. 8 al CEDO de către BC „FinComBank” SA și s-a încasat din contul BC „FinComBank” SA în beneficiul lui Igor Mocan suma de 15000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015 a fost respins apelul declarat de Igor Mocan, admis apelul declarat de BC „FinComBank” SA, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 iulie 2015, în termenul prevăzut de lege, Igor Mocan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră că la evaluarea sumei compensației, prima instanță nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, suma de 15000 lei fiind prea mică pentru a constitui o compensație echitabilă pentru prejudiciul moral ce i-a fost cauzat.

Invocă că instanța de apel, deși urma să aplice, nu a aplicat art. 86 alin. (1) și art. 369 alin. (1) CPC, referitor la cererea de apel depusă de BC „FinComBank” SA.

Totodată, mai invocă recurentul că nu a fost înștiințat în modul corespunzător cu privire la data, ora și locul ședințelor de judecată.

La 19 august 2015, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Igor Mocan cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 13 septembrie 2015, BC „FinComBank” SA a depus referință solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Mocan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Igor Mocan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Igor Mocan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță

Liliana Catan